

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Cpr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715209417
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6715209417.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu P. Z. Q., H.. XX.XX.XXXX, R. C. M. XXXX/X, XXX XX M., právne zastúpeného advokátkou JUDr. Ivanou Pivoluskovou, IČO: 44 782 497, so sídlom Súmrachá 3260/19, 821 02 Bratislava, proti žalovanému ForDom, s.r.o., IČO: 36 648 001, so sídlom Pstruša 824, 962 12 Detva, o zaplatenie 5.818,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.818,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.891,48 Eur od 01.07.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.927,03 Eur od 01.01.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 29.06.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 30.06.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.818,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.891,48 Eur od 01.07.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.927,03 Eur od 01.01.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným bola dňa 04.01.2010 uzatvorená Pracovná zmluva (ďalej len „pracovná zmluva“) s jeho pracovným zaradením ako projekt manažér. Následne došlo medzi ním a žalovaným k uzavretiu Dodatkov č. 1 až č. 5 k tento pracovnej zmluve (ďalej len „dodatky“), na základe ktorých došlo jednak k zvýšeniu jeho mzdového ohodnotenia, avšak aj k zmene pracovného pomeru z doby určitej na dobu neurčitú. Žalovaný ako jeho zamestnávateľ vydal Motivačný a Sankčný poriadok ForDom, s.r.o., ktorý bol schválený radou majiteľov ForDom, s.r.o. dňa 15.06.2011 (ďalej len „motivačný poriadok“). V časti 1/B motivačný poriadok pre projekt manažérov stavieb ustanovuje nasledovné: „Okrem pravidelnej mzdy majú zamestnanci spoločnosti na pozíciách projekt manažérov stavieb možnosť na získanie doplnkových odmien v nasledovnom rozsahu. V prípade, že projekt manažér dosiahne na akcii (stavbe) pozitívnejší výsledok, než bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi, prináleží mu odmena vo výške 10 % z usparených nákladov. Príklad: Plánovaný rozdiel medzi nákladmi a výnosmi na konkrétnom projekte (stavbe) daný rozpočtom schváleným technickým riaditeľom bol 16.597,- Eur bez DPH. Skutočnosť po ukončení projektu je 20.000,- Eur bez DPH. Projekt manažérovi stavby je priznaná odmena vo výške 340,- Eur $((20.000 - 16.597) * 0,10)$. Podmienkou pre vyplatenie odmeny je ukončenie projektu. To znamená podpis záverečného odovzdávacieho protokolu a uhradenie i poslednej splátky zo strany investora. Odmena je vyplácaná polročne, t.j. k 30.06., resp. 31.12. za všetky v polroku ukončené projekty“. Ku dňu 31.05.2014 došlo k ukončeniu jeho pracovného pomeru u žalovaného a to výpoveďou z jeho strany s dvojmesačnou výpoveďnou dobou. Z titulu svojej pracovnej pozície mal predovšetkým povinnosť ako projekt manažér dohliadať na realizácie jednotlivých stavieb, najmä rodinných domov, kde organizoval prácu robotníkov, viedol stavebný denník, komunikoval s klientmi i s investormi. Vykonával

tiež dohľad ako stavby vedúci. Na základe uvedeného mal v zmysle motivačného poriadku nárok na pohyblivú zložku mzdy vo výške 10 % z rozdielu reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže, a to po splnení vopred stanovených podmienok. Ako projekt manažér dohliadal počas pracovného pomeru u žalovaného na realizáciu viacerých domov, nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí, ktoré aj úspešne dokončil a dosiahol na nich pre žalovaného zisk, ktorý prevyšoval aj predpokladaný zisk žalovaného pred realizáciou jednotlivých stavieb. Tieto stavby boli odovzdané jednotlivým klientom a za ich realizáciu bolo žalovanému zaplatené. Počas trvania pracovného pomeru u žalovaného sa domáhal vyplatenia pohyblivej zložky mzdy v zmysle motivačného poriadku, na ktorú mu vznikol u žalovaného nárok. Táto mu nebola vyplatená. Nárok na odmenu mu vznikol vo výške 5.818,51 Eur za nasledovné stavby, ktoré mal na starosti a ktoré úspešne dokončil s pozitívnym výsledkom pre žalovaného: Csontos - 1.421,83 Eur, Ližbetin - 505,20 Eur, keď odmena za tieto stavby bola splatná ku dňu 31.12.2012, Kováčová - 107,09 Eur, Eliáš - 941,96 Eur, Mihel - 1.923,70 Eur, Matter - 596,35 Eur, Kubiš - 322,38 Eur, keď odmena za tieto stavby bola splatná ku dňu 30.06.2012. Žalovaný e-mailom zo dňa 16.12.2012 svojím zamestnancom, ale aj jemu zaslal vyhodnotenie stavieb uvedených v tabuľke, na základe ktorého mali byť vyplatené odmeny tam uvedeným zamestnancom, včítane jeho. Konateľ a spoločník žalovaného P. P. E. uznal v tomto e-maili splnenie podmienok na vyplatenie odmeny, keď táto mala byť vyplatená dňa 07.12.2012. Žalovaný v zmysle uvedeného nepostupoval. Následne došlo na základe viacerých žiadostí zamestnancov k ďalšiemu vyhodnoteniu stavieb, a to v januári 2014 opätovne zamestnávateľom. Konateľ žalovaného mu v zmysle uvedeného opätovne zaslal dňa 14.01.2014 e-mail, ktorého prílohu tvorila opätovne tabuľka, ktorá bola prílohou i e-mailu zo dňa 16.12.2012, ktorá obsahovala okrem iného i vyhodnotenie stavieb u neho ako zamestnanca. Ako vyplýva z obidvoch tabuliek, ktoré boli vyhodnotené žalovaným, vyhodnotenie stavieb zo strany žalovaného obsahovalo jednak pozitívne výsledky, ako aj negatívne výsledky, ktoré boli na jednotlivých stavbách ním konkrétne dosiahnuté. Na základe tohto určil žalovaný výslednú odmenu pre neho ako súčet pozitívnych výsledkov s odpočítaním negatívnych výsledkov. Takýto postup žalovaného však nezodpovedal motivačnému poriadku. Vzhľadom na zákonné ustanovenie § 118 ods. 2 Zákonníka práce a znenia motivačného poriadku, ktorý prijal žalovaný, je možné vyvodiť záver, že odmena dohodnutá v motivačnom poriadku je súčasťou mzdy, keď ide o nárokovú zložku mzdy a to z dôvodu, že žalovaný presne určil podmienky, za ktorých je možné odmenu zamestnancami, a teda aj ním získať. Získanie odmeny ako vyplýva z motivačného poriadku nie je podmienené ďalším rozhodnutím žalovaného ako zamestnávateľa o jej priznaní alebo nepriznaní, pričom v motivačnom poriadku je stanovený aj presný dátum splatnosti odmeny ku dňu 30.06. a 31.12.. Žalovaný si v motivačnom poriadku nevyhradil právo na možné upravenie odmeny po splnení stanovených podmienok. Motivačný poriadok neobsahuje ani ustanovenie o odpočte sumy negatívnych výsledkov od pozitívnych výsledkov dosiahnutých na jednotlivých stavbách, preto s výkladom motivačného poriadku zo strany žalovaného nemožno súhlasiť. Žalovaná suma predstavuje súčet odmien, ktoré mu prináležia podľa pozitívnych výsledkov dosiahnutých na jednotlivých stavbách, ktoré špecifikoval v žalobe. Nakoľko žalovaný si voči nemu nesplnil povinnosť a nevyplatil odmenu, na ktorú mu vznikol nárok, pred podaním žaloby na súd ho vyzval prostredníctvom právnej zástupkyne listom zo dňa 19.02.2014 na vyplatenie odmeny. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 26.01.2015 reagoval na jeho výzvu tak, že výzvu na zaplatenie odmien nepovažuje za dôvodnú, nakoľko odmenu chápe ako nenárokovateľnú zložku mzdy, ktorej vyplatenie je výlučne na vôli a rozhodnutí jeho ako zamestnávateľa. Zároveň v tomto liste žalovaný dodal, že možnosť získania doplnkovej odmeny je podmienená splnením určitých podmienok, ktoré podľa neho žalobca ako zamestnanec nepreukázal. Vzhľadom, že na základe predžalobnej výzvy žalovaný neplnil, podal voči nemu žalobu o zaplatenie odmeny na súd.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.02.2016, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.02.2016 k žalobe uviedol, že ju žiada zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Je pravdou, že dňa 04.01.2010 uzavrel so žalobcom pracovnú zmluvu včítane dodatkov na základe ktorej žalobca vykonával prácu pre neho na pracovnej pozícii projekt manažér. K pracovnej zmluve bolo uzatvorených 5 dodatkov. Na základe dodatku č. 5 začal žalobca vykonávať prácu na pozícii riaditeľa technickej divízie. Tiež nepoprel, že vedením jeho spoločnosti bol vydaný interný doklad označený ako „Motivačný a Sankčný poriadok ForDom s.r.o.“ (ďalej len „motivačný poriadok“). Účelom vypracovania motivačného poriadku bolo stanoviť de facto nezáväzný poriadok prípadného odmeňovania, resp. prípadného sankcionovania zamestnancov spoločnosti. Už pri koncipovaní motivačného poriadku vychádzal z predpokladu, že odmeňovanie zamestnancov spoločnosti bude výlučne fakultatívne, bude podmienené jeho ekonomickou situáciou, či hospodárskymi výsledkami spoločnosti, prípadne bude podmienené splnením ďalších podmienok. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že má nárok na odmenu definovanú v časti

1/B motivačného poriadku v zmysle, že ide o nárokovateľnú zložku mzdy žalobcu, toto neobstojí. V tejto súvislosti poukázal na § 43 ods. 1 písm. c/ Zákonníka práce, v zmysle ktorého v pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorými sú v zmysle písm. d/ mzdové podmienky, ak nie sú dohodnuté v kolektívnej zmluve. V zmysle tohto zákonného ustanovenia predstavuje dohoda o mzdových podmienkach podstatnú náležitosť pracovnej zmluvy a preto musia byť mzdové podmienky zásadne upravené priamo v pracovnej zmluve s výnimkou prípadu, keď sú mzdové podmienky obsahom zmluvy kolektívnej. Pretože sa odmeňovanie zamestnancov v zmysle Zákonníka práce uskutočňuje výlučne na zmluvnom základe, nie je možné platne vymedziť (upraviť) mzdové podmienky vo vnútornom (internom) predpise zamestnávateľa, ktorý je jeho jednostranným právnym aktom, ktorého obsah nemá zamestnanec možnosť akokoľvek ovplyvniť. Zamestnávateľ teda nemôže stanoviť mzdové podmienky (v internom predpise) jednostranne, bez dohody so zamestnancom. Z uvedeného vychádzal aj pri uzatvorení pracovného pomeru so žalobcom. So žalobcom dojednal mzdové podmienky priamo v pracovnej zmluve. Jeho úmyslom bolo pritom dojednať so žalobcom len výšku jeho mesačnej mzdy. Záujem záväzne dojednať so žalobcom jeho ohodnocovanie aj formou odmien, či prémiei (ako pohyblivej zložky jeho mzdy) však nemal. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že medzi žalobcom a ním neboli dojednané žiadne pohyblivé zložky mzdy žalobcu, či už nárokovateľné alebo nenárokovateľné a preto žalobca má nárok výlučne na zaplatenie mzdy dojedanej v pracovnej zmluve, na odmenu mu nevznikol nárok. Ďalej poukázal na to, že pracovná zmluva neobsahuje ani žiaden odkaz na motivačný poriadok. Preto sa ho žalobca nemôže dovolávať, obsah motivačného poriadku jeho ako zamestnávateľa voči žalobcovi ako zamestnancomu ho nijako nezaväzuje. Na pracovnoprávny vzťah založený pracovnou zmluvou so žalobcom nie je možné aplikovať interný jednostranný predpis zamestnávateľa, v ktorom v tomto prípade bol motivačný poriadok, keďže pracovná zmluva aplikáciu motivačného poriadku vôbec nepredpokladá. Uspokojivé pracovné výkony žalobcu mal ako zamestnávateľ možnosť „odmeniť“ formou zvýšenia mesačnej mzdy žalobcu. Túto možnosť opakovane aj využil o čom svedčí aj uzatvorenie troch dodatkov k pracovnej zmluve, ktorými bola mzda žalobcu zvýšená. Ani jedným z dodatkov k pracovnej zmluve však nebolo dojednané „nadstavbové“ odmeňovanie žalobcu formou (extra) odmien, či už odkazom na motivačný poriadok, resp. iný dokument. Vo vzťahu k predmetnému motivačnému poriadku žalovaný konštatoval, že týmto jeho existenciu nespochybňuje a plne sa k nemu hlási. Zmyslom motivačného poriadku, ktorý vydal bolo (okrem iného) stanoviť jeden zo spôsobov výpočtu odmien zamestnancov v situácii, ak sa vychádzajú z individuálnych okolností konkrétneho prípadu rozhodne príslušnému zamestnancomu odmenu udeliť. Už pri jeho koncipovaní však bolo vôľou nemať zviazané ruky povinnosťou vyplatiť zamestnancom odmenu. Pokiaľ ide o e-mail zo dňa 16.11.2012, ktorého obsahom je aj konštatovanie jedného z jeho konateľov P. P. E., že žalobcovi „odmena prislúcha“, na jeho závere, že žalobcovi nárok na odmenu nevznikol, nič nemení. E-mail zaslaný jedným z konateľov spoločnosti nie je spôsobilý založiť žalobcovi právo na vyplatenie odmeny a to predovšetkým z dôvodu, že v zmysle príslušných ustanovení spoločenskej zmluvy a tomu zodpovedajúcemu zápisu v Obchodnom registri konali v čase zaslania e-mailu žalobcovi v mene spoločnosti vždy dvaja konatelia spoločne. Pokiaľ by na podklade predmetného e-mailu aj napriek tomu, že žalobcovi nárok na odmenu nevznikol, poskytol žalobcovi určité plnenie nad rozsah svojej povinnosti, vo svojich dôsledkoch by to znamenalo, že by tak plnil ako zamestnávateľ bez právneho dôvodu. Nad rámec uvedeného ďalej uviedol, že pokiaľ by sa teoreticky predmetný motivačný poriadok na vzťah medzi ním a žalobcom založený pracovnou zmluvou aj vzťahoval, čo však rozhodne poprel, v prípade žalobcu by i tak neboli splnené podmienky pre vznik nároku na odmenu v zmysle motivačného poriadku, časti 1/B. Z doslovného gramatického, ako i logického výkladu v tejto časti motivačného poriadku totiž vyplýva, že zamestnanec má nárok na odmenu jedine v prípade, ak sa v dôsledku pričinenia príslušného zamestnanca dosiahne pri realizácii konkrétnej stavby pozitívnejší výsledok (t.j. vyššia reálna marža), než bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi (t.j. plánovaná marža), a to vo výške 10 % z usparených nákladov (t.j. 10 % z rozdielu medzi plánovanými nákladmi a reálnymi nákladmi). Inak povedané žalobca by mal nárok na odmenu v zmysle časti 1/B motivačného poriadku po kumulatívnom splnení oboch podmienok, a to:

A/ reálne dosiahnutá marža musí byť vyššia ako marža plánovaná (pozitívnejší výsledok),

B/ musí dôjsť k úspore nákladov na realizáciu stavby, a teda reálne vynaložené náklady musia byť nižšie ako náklady, vynaložené ktorých spoločnosť predpokladala. Až v prípade naplnenia týchto (a ďalších) predpokladov vznikne zamestnancomu nárok na odmenu a to vo výške 10 % z usparených nákladov. V podmienkach predmetného prípadu pre sprehľadnenie je potrebné uvedené stavby rozdeliť do dvoch skupín: 1/ stavby, ktorých zhotoviteľom bol on, čo boli RD Kubiš a RD Ližbetin a 2/ stavby, ktorých zhotoviteľom bola spoločnosť Fertighaus OK GmbH, so sídlom Hauptplatz 15, 2421 Kittsee, daňové číslo: 285/6656, 44 967 347 a pri realizácii ktorých on vystupoval v pozícii subdodávateľa: RD Csontos,

RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mihel, RD Matter. V prípade stavieb 1/ po preverení účtovnej dokumentácie dospel k záveru, že v prípade oboch stavieb RD Kubiš, RD Ližbetin dosiahol negatívnejší výsledok (reálna marža) ako bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi (plánovaná marža), t.j. nebol naplnený prvý a základný predpoklad vzniku nároku na odmenu v zmysle motivačného poriadku. V prípade týchto stavieb však nebol naplnený ani druhý predpoklad vzniku nároku na odmenu, a to úspora nákladov, nakoľko reálne vynaložené náklady v oboch prípadoch prevyšujú náklady plánované na realizáciu týchto stavieb. V prípade stavieb 2/, RD Csontos, RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mihel a RD Matter, tu uviedol, že predmetný motivačný poriadok nemožno aplikovať v situácii, keď nevystupuje v postavení zhotoviteľa stavby, ale len v postavení subdodávateľa v časti prác pri výstavbe rodinných domov, ako to bolo v tomto prípade. Tento záver potvrdzuje i skutočnosť, že v takýchto prípadoch nie je možné ani len uvažovať o naplnení/nenaplnení podmienky podpisu záverečného odovzdávacieho protokolu a uhradení splátky zo strany investora, keďže podpis záverečného odovzdávacieho protokolu je vecou zhotoviteľa stavby. Z tohto vyplýva, že motivačný poriadok koncipoval tak, aby tento bol aplikovateľný výlučne v prípade realizácie stavieb, ktoré zhotovuje on, ako dodávateľ. V prípade tejto druhej skupiny stavieb by teda bolo možné posudzovať len skutočnosť, či bol pri realizácii týchto stavieb dosiahnutý pozitívnejší výsledok než bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a nákladmi a o úspore nákladov, avšak nie vo vzťahu k realizácii celej stavby, ako predpokladá motivačný poriadok, ale len v tej jej časti, ktorú realizoval on. Aj v prípade druhej skupiny rodinných domov po preverení účtovnej dokumentácie dospel k záveru, že na predmetných stavbách dosiahol negatívnejší výsledok (reálna marža) ako bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi (plánovaná marža), čo znamená, že v prípade, ak by sa motivačný poriadok aj vzťahoval na právny vzťah medzi ním a žalobcom, a rovnako tak za predpokladu, že by sa motivačný poriadok vzťahoval aj na rodinné domy druhej skupiny, nebol by naplnený prvý a základný predpoklad vzniku nároku žalobcu na odmenu v zmysle motivačného poriadku. Nebol by naplnený preto, lebo reálne vynaložené náklady prevyšujú náklady plánované na realizáciu týchto stavieb. V tejto súvislosti podotkol, že údaje, ktoré boli obsahom dokumentu označeného ako „vyhodnotenie stavieb“, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, sú nesprávne, a to práve vzhľadom k tomu, že pri ich vypracovávaní sa vychádzalo z údajov týkajúcich sa nákladov, výnosov a marží spoločnosti Fertighaus OK GmbH, a nie spoločnosti ForDom.

3. O základe nároku žalobcu uplatneného žalobou prvoinštančný súd rozhodol medzitimným rozsudkom sp.zn. 14Cpr/2/2015-121 zo dňa 30.06.2016 tak, že základ nároku žalobcu na odmenu je daný. Medzitimný rozsudok vydal prvoinštančný súd podľa ešte § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V medzitimnom rozsudku mal prvoinštančný súd za to, že keď žalovaný ako zamestnávateľ vydal a schválil motivačný poriadok ohľadne možnosti získania doplnkových odmien pre zamestnancov, a to aj v pracovnom zaradení projekt manažér, ktorú prácu v posudzovanom období vykonával žalobca, určil tým kritériá, ktoré musia byť splnené, aby žalobcovi vznikol nárok na doplnkovú zložku mzdy vo forme odmeny. Nič na tom nemenila skutočnosť, že išlo o internú smernicu zamestnávateľa, v ktorom prípade sa nevyžaduje rozhodnutie zamestnávateľa o priznaní odmeny, ktoré by zmenilo zložku mzdy z nenárokovateľnej na nárokovateľnú. Tiež prvoinštančný súd zaujal záver, že motivačný poriadok, ktorý vydal zamestnávateľ a riadne schválil, je záväzný pre zamestnávateľa.

4. Proti medzitimnému rozsudku prvoinštančného súdu sp.zn. 14Cpr/2/2015-121 zo dňa 30.06.2016 žalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozhodujúci o tomto odvolaní žalovaného rozsudkom sp.zn. 16CoPr/10/2016-159 zo dňa 12.10.2017 medzitimný rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil. Obidva rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 20.11.2017. Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku sa stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi napadnutého medzitimného rozsudku, ktorý vydal prvoinštančný súd.

5. Po nadobudnutí právoplatnosti medzitimného rozsudku vydaného prvoinštančným súdom, súd ďalej pokračoval v konaní ohľadne výšky uplatneného nároku žalobcom.

6. Súd ešte dáva do pozornosti, že dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený OSP (§ 473 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle § 470 ods. 1 CSP, platí tento zákon aj konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

7. V konaní bolo súdom nesporne zistené, že dňa 04.01.2010 bola medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom uzatvorená písomná Pracovná zmluva (ďalej len „pracovná zmluva“). Deň nástupu do práce žalobcu u žalovaného bol dojednaný na 04.01.2010. Pracovný pomer bol medzi účastníkmi zmluvného vzťahu podľa tejto pracovnej zmluvy dohodnutý na dobu určitú do 04.04.2010. V bode 7. pracovnej zmluvy bolo dojednané medzi stranami mzdové ohodnotenie žalobcu 600,- Eur mesačne s 2. stupňom zaradenia podľa Zákonníka práce s tým, že v mzde bola zahrnutá aj práca nad rámec dohodnutého pracovného času a vo sviatok. K pracovnej zmluve boli uzatvorené dodatky, konkrétne Dodatok č. 1 a č. 5. Dodatkom č. 2, ktorý bol uzatvorený dňa 05.07.2010 s účinnosťou odo dňa 05.07.2010, bol pracovný pomer žalobcu zmenený z doby určitej na dobu neurčitú. Podľa pracovnej zmluvy žalobca nastúpil u žalovaného do práce ako projekt manažér. Dodatkom č. 5, ktorý bol uzatvorený dňa 28.09.2012 s účinnosťou od 01.10.2012 bolo zmenené pracovné zaradenie žalobcu na riaditeľa technickej divízie. Dodatkami dochádzalo i k zmene mzdového ohodnotenia žalobcu.

8. Dňa 15.06.2011 bol radou majiteľov ForDom s.r.o., schválený Motivačný a Sankčný poriadok ForDom s.r.o. (ďalej len „motivačný poriadok“). V časti 1/B Motivačný pre projekt manažérov stavieb daného motivačného poriadku je uvedené: „Okrem pravidelnej mzdy majú zamestnanci spoločnosti na pozíciách projekt manažérov stavieb možnosť na získanie doplnkových odmien v nasledovnom rozsahu. V prípade, že projekt manažér dosiahne na akcii (stavbe) pozitívnejší výsledok, než bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi, prináleží mu odmena vo výške 10 % z usparených nákladov. Príklad: Plánovaný rozdiel medzi nákladmi a výnosmi na konkrétnom projekte (stavbe) daný rozpočtom schváleným technickým riaditeľom bol 16.597,- Eur bez DPH. Skutočnosť po ukončení projektu je 20.000,- Eur bez DPH. Projekt manažérovi stavby je priznaná odmena vo výške 340,- Eur $((20.000 - 16.597) * 0,10)$. Podmienkou pre vyplatenie odmeny je ukončenie projektu. To znamená podpis záverečného odovzdávacieho protokolu a uhradenie i poslednej splátky zo strany investora. Odmena je vyplácaná polročne, t.j. k 30.06., resp. 31.12. za všetky v polroku ukončené projekty“.

9. Platnosť, záväznosť motivačného poriadku a opodstatnenosť základu nároku žalobcu na odmenu podľa časti 1/B motivačného poriadku za žalované obdobie bola predmetom zhodnotenia v medzitimnom rozsudku prvoinštančného súdu sp.zn. 14Cpr/2/2015-121 zo dňa 30.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoPr/10/2016-159 zo dňa 12.10.2017. Námietky žalovaného voči základu nároku žalobcu na odmenu boli súdmi vyhodnotené ako neopodstatnené a súdy uznali základ nároku žalobcu na odmenu.

10. Žalobca odvodzoval výšku nároku na odmenu z tabuľky ohľadne vyhodnotenia stavieb, ktorá tvorila prílohu mailu žalovaného zo dňa 16.11.2012 a zo dňa 14.01.2014. V maily zo dňa 16.11.2012, ktorý je od P. P. E., jedného z konateľov žalovaného a ktorý je adresovaný okrem žalobcu i ďalším zamestnancom žalovaného - projekt manažérom (Q. Q., Z. A., F. E., S. Š., Z. Z., S.) je uvedené „Odmeny pre projekt manažérov - stavby vedúcich“. V prílohe tohto mailu projekt manažérom žalovaného bolo zaslané vyhodnotenie ukončených stavieb v zmysle platného motivačného poriadku. V maily je uvedené, že odmeny prislúchajúce Z. Q., X. S. B. Z. Z. budú vyplatené 07.12.2012. Z tohto mailu ďalej vyplýva, že jeho kópia bola odoslaná na vedomie i P. Č. B. P. S. E. (okrem iných). V maily je zhodnotené, že v zmysle dosiahnutých výsledkov odmena ostatným než uvedeným v tomto maily, neprináleží. Predovšetkým žalobcovi tu bolo pripomenuté, že uzatvorením „modrých stavieb“ najneskôr do 07.12.2012 si odmenu môže ešte zvýšiť. V maily zo dňa 14.01.2014, ktorý je od P. S. E., zamestnankyne žalovaného, a ktorý bol odoslaný P. P. E., žalobcovi, okrem nich i P. A. Č. a ďalším je uvedené, že v prílohe mailu je zaslané vyhodnotenie stavieb, o ktoré bolo žiadané pre výpočet odmien. P. S. E. mail vyhotovila ako riaditeľka finančnej divízie žalovaného. Tabuľka ohľadne vyhodnotenia stavieb, ktorá bola prílohou mailu zo dňa 16.11.2012 sa nachádza v spise na č.l. 28-30, tabuľka, ktorá sa týkala vyhodnotenia stavieb a bola prílohou mailu zo dňa 14.01.2014 sa nachádza v spise na č.l. 32-33. V týchto tabuľkách pri zhodnotení výsledkov žalobcu na jednotlivých stavbách žalovaný uviedol v zmysle motivačného poriadku 10 % z rozdielu reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže u RD Kováčová 107,09 Eur, pri RD Eliáš 941,96 Eur, pri RD Mihel 1.923,70 Eur, pri RD Matter 596,35 Eur, pri RD Kubiš 322,38 Eur, pri RD Ližbetin 505,20 Eur a pri RD Csontos 1.421,83 Eur.

11. Žalobca v konaní k mailom a k tabuľkám doplnil, že tieto mu boli zaslané na jeho žiadosť a na žiadosť ostatných zamestnancov žalovaného žalovaným ako podklad pre vypočítanie odmien a prekontrolovanie údajov uvedených v tabuľkách ohľadne veličín, z ktorých sa vychádzalo pri zhodnotení jednotlivých

stavieb, keď v tabuľkách je uvedená cena diela v zmysle zmluvy a dodatkov, príjmy za cenu diela, náklady na dielo, resp. jednotlivé stavby, dosiahnutá marža pri jednotlivých stavbách, ďalej plánovaná marža, rozdiel reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže a napokon aj výsledok v podobe 10 % z rozdielu reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže.

12. Žalovaný pravosť mailov a tabuliek a ani žalobcom tvrdenú skutočnosť, že boli ním vyhotovené a odoslané žalobcovi v konaní nerozporoval. Na obranu uvádzal, že tabuľky ohľadne vyhodnotenia stavieb, ktoré boli prílohou týchto mailov nemôžu byť hodnoverným dôkazom na preukázanie výšky odmeny žalobcu. Po preverení svojej účtovnej dokumentácie zistil, že v prípade RD Kubiš, RD Ližbetin, ktorých zhotoviteľom bol v celom rozsahu, dosiahol negatívnejší výsledok (reálnu maržu), ako bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi (plánovaná marža). U RD Kubiš reálna marža bola -1.785,34 Eur, u RD Ližbetin -16.361,54 Eur. Pri vyčíslení tejto reálnej marže vychádzal však z iných veličín, než sú uvedené v tabuľkách, ktoré boli prílohou mailov zo dňa 16.11.2012 a 14.01.2014. Pokiaľ ide o ostatné RD, kde vystupoval v postavení subdodávateľa časti prác pri RD Csontos bola dosiahnutá reálna marža 7.237,37 Eur, pri RD Kováčová 12.753,40 Eur, pri RD Eliáš 611,68 Eur, pri RD Mihel 32.949,- Eur a pri RD Matter -24.610,34 Eur. Aj pri týchto RD žalovaný vychádzal z iných veličín, než sú uvedené v tabuľkách, ktoré tvorili prílohu mailov žalovaného zo dňa 16.11.2012 a zo dňa 14.01.2014. Vo vzťahu k týmto RD, teda tejto druhej skupine možno zhodnotiť stavby len v tej časti, ktorú realizoval ako subdodávateľ. Navyše u týchto stavieb mal zato, že tu sa motivačný poriadok nevzťahuje, pretože tento môže byť aplikovaný výlučne v prípade realizácie stavieb, ktoré zhotovuje resp. zhotovoval v celom rozsahu. Žalobca pri týchto stavbách opiera svoj nárok nesprávne preto, že pri spracovaní vyhodnotenia týchto stavieb v tabuľkách sa vychádzalo z údajov týkajúcich sa nákladov, výnosov a marži spoločnosti Fertighaus OK GmbH a nie jeho spoločnosti.

13. Žalovaný v konaní predložil plánovaný rozpočet stavby RD Kubiš, RD Ližbetin, RD Csontos, RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mihel, RD Matter, ďalej faktúry, ktorými bola fakturovaná cena diela u týchto RD a výpisy z účtu ohľadne uhradenia ceny diela pri týchto RD, ako i účtovné doklady ohľadne vynaložených nákladov na RD Kubiš, RD Ližbetin, RD Csontos, RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mihel a RD Matter.

14. Žalobca ohľadne preukázania výšky nároku doplnil skutkové tvrdenia. Stavba RD Kubiš bola zazmluvnená na sumu 49.334,50 Eur. Na túto sumu bola aj stavba poisťovaná zo strany žalovaného. Podľa tabuľky, ktorá bola predložená k žalobe, plánovaná marža pred výstavbou bola odhadovaná žalovaným na sumu 8.480,- Eur. Suma plánovanej marže bola určovaná z cenovej ponuky, ktorú pripravovali zamestnanci žalovaného a následne ju upravoval konateľ žalovaného P. A. Č.. Tento stanovil túto ako konečnú hodnotu. V tabuľke pokiaľ ide o príjmy za RD, teda suma, ktorú vyplatil investor je žalovaným evidovaná vo výške 51.548,91 Eur. Túto sumu potvrdzuje aj tabuľka faktúr a ich úhrad, ktorú na dôkaz v konaní predložil a ktorú evidoval vo svojej evidencii žalovaný. Táto je rozdelená do 5 úhrad, a to 1.- 4. splátka za dodatok. Splátka 1. -3. v celkovej sume 41.934,33 Eur bola uhradená bankovým prevodom, čo potvrdzujú aj výpisy z účtu žalovaného, ktoré v konaní predložil. Avšak žalovaný prijal aj platby v hotovosti a to 4. splátku a splátku podľa dodatku v celkovej sume 9.614,58 Eur. Spolu to predstavuje príjmy za RD Kubiš vo výške 51.548,91 Eur, čo je suma uvedená v tabuľke, ktorú mu žalovaný doručil k vyhodnoteniu stavieb. Dodatok k zmluve resp. navýšenie ceny diela v zmysle dodatku bolo odsúhlasené investorom, čo potvrdzuje mail s prílohou zo dňa 16.03.2012. V tabuľke sú uvedené celkové náklady na RD Kubiš 39.845,14 Eur, čo je potvrdené aj v tabuľke sledovania nákladov RD Kubiš, ktorú tiež v konaní predložil a ktorá obsahuje podrobný rozpis jednotlivých nákladov položkovite, dodávateľov, čísla faktúr, ako aj označenie, či išlo o náklady oficiálne alebo neoficiálne. Taktiež je tu uvedená položka „Výroba“, ktorá zahŕňala náklady s ktorými bolo počítané za prevádzku v Rapovciach, kde sa vyrábali panely. Z tabuľky tiež vyplýva celková marža na stavbe RD Kubiš, ktorá bola dosiahnutá v sume 11.703,77 Eur, čo je rozdiel oproti plánovanej marži uvedenej v tabuľke v sume 3.223,77 Eur. 10 % z rozdielu reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže predstavuje sumu 322,38 Eur.

15. Pokiaľ ide o RD Ližbetin, žalobca doplnil skutkové tvrdenia v tom, že s investorom bola zo strany žalovaného uzatvorená zmluva o dielo na cenu tohto RD 92.742,- Eur, ktorá bola dodatkami č. 1 a č. 2 zvýšená na sumu 93.337,- Eur, keď uzavretie dodatku č. 2 bolo potvrdené aj mailom zo dňa 22.03.2012. Stavba bola poisťovaná na sumu 92.742,- Eur. Plánovaná marža bola zo strany žalovaného vyčíslená na sumu 6.830,- Eur. V tabuľke, od ktorej odvodzuje nárok je suma príjmov za RD evidovaná vo výške 93.174,37 Eur. Túto sumu potvrdzuje aj tabuľka faktúr a ich úhrad, ktorá vypovedá o rovnakej sume. Cena diela bola rozdelená do 5 úhrad, pričom splátka č. 4 v sume 20.403,24 Eur bola hradená spoločne

s cenou podľa dodatku č. 1 v sume 635,- Eur, ako to vidieť aj z tabuľky, teda spolu súhrnne v sume 21.038,24 Eur. Následne táto suma bola dopropisovaná a uhradená na neoficiálny účet žalovaného ako to vyplýva z jeho poznámok v tejto tabuľke, ktorú predložil. Suma za splátku č. 1 -3 je vo výške 69.556,50 Eur, čo je rovnaká suma, ako uznal žalovaný, a ktorá vyplýva z dôkazov, ktoré predložil samotný žalovaný. Suma, ktorá bola investorom uhradená ako splátka č. 5 vo výške 2.579,63 Eur bola uhradená tiež neoficiálne takže žalovaný v súvislosti s týmto RD prijal neoficiálnu platbu v čiastke 23.617,87 Eur, ktorú neeviduje v účtovníctve. Celkové príjmy za realizáciu RD Ližbetin boli pre žalovaného v sume 93.174,37 Eur, ktorú sumu žalovaný evidoval ako príjem vo svojich interných záznamoch, ktoré v konaní na dôkaz predložil. Z tabuľky, od ktorej odvodzuje nárok na odmenu sú uvedené náklady na realizáciu stavby v čiastke 81.292,34 Eur. Táto suma zodpovedá aj tabuľke sledovania nákladov v RD Ližbetin, ktorú predložil k svojmu tvrdeniu, kde je však uvedená čiastka 82.062,34 Eur. K rozdielu v čiastke 770,- Eur sa však nevedel vyjadriť. Náklady v tabuľke zahŕňajú celkové náklady, a to oficiálne i neoficiálne, a to aj náklady na výrobu. Žalovaný za RD Ližbetin uznal len náklady v sume 68.803,04 Eur. Podľa údajov v tabuľke dosiahnutá marža bola 11.882,03 Eur, čo je o 5.052,03 Eur viac ako bola plánovaná marža. Odmena 10 % z tohto rozdielu predstavuje sumu 505,20 Eur. Ak by bolo počítané s nákladmi v sume 82.062,34 Eur, dosiahnutá marža by bola nižšia 11.112,03 Eur a rozdiel medzi plánovanou a dosiahnutou maržou by tak bol tiež o niečo nižší, teda 4.282,03 Eur. Stavba bola odovzdaná investorovi dňa 25.07.2012, keď túto stavbu odovzdával sám ako vyplýva z mailovej komunikácie, ktorú na dôkaz predložil.

16. K ostatným stavbám RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mišel, RD Matter, RD Csontos uviedol, že je pravdou, že dodávateľom týchto stavieb oficiálne bola spoločnosť Fertighaus. Táto spoločnosť je však dcérskou spoločnosťou žalovaného, čo je možné vidieť aj v šablóne firemného e-mailu, ktoré boli zasielané žalovaným a rovnako žalovaný viedol všetku evidenciu týkajúcu sa stavieb a to aj týchto stavieb vo svojich interných záznamoch, pričom nerozlišoval kto bol hlavným dodávateľom stavby. Takto evidoval nielen náklady stavieb ale aj príjmy z nich a túto evidenciu použil ako podklad v rozsahu ktorého komunikoval aj so zamestnancami včítane neho v rámci vyhodnocovania stavieb, pričom zamestnanci si odvodzovali svoj nárok na odmenu z týchto dokladov. Ak by bolo úmyslom žalovaného aby realizácie stavieb, ktoré ako dodávateľ zastrešovala spoločnosť Fertighaus neboli súčasťou odmeňovania, ako sa snaží presvedčiť súd, nemali byť tieto časti ani súčasťou vyhodnocovania, ktoré bolo pre zamestnancov z hľadiska odmien smerodajné na získanie vedomosti o možnosti odmeny. V opačnom prípade išlo zo strany žalovaného o úmyselné zavádzanie vlastných zamestnancov, keď je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že aj napriek tomu, že žalovaný uskutočňoval realizáciu stavieb len ako subdodávateľ, jeho zamestnanci včítane neho sa podieľali na realizácii všetkých týchto stavieb, ktoré realizoval žalovaný v subdodávke od počiatku až do odovzdania stavby. Sám sa podieľal počas výstavby aj týchto RD na zadávaní a dohadovaní cenových ponúk na jednotlivé služby a materiály a to v medziach uzatvorenej zmluvy o dielo, a to pri každej stavbe, ktorú dozoroval bez ohľadu na to, či žalovaný vystupoval ako dodávateľ alebo subdodávateľ pre spoločnosť Fertighaus. Pracoval na akýchkoľvek zmenách v súvislosti s cenou alebo stavebnými zmenami cez dodatky, ktoré pripravoval, tiež organizoval stavebné práce, dbal nad dodržiavaním harmonogramu výstavby, komunikoval nepretržite so zákazníkmi, hľadal ďalších subdodávateľov pre žalovaného, dohadoval a vypracovával zmluvy o dielo pre všetky stavby. Všetko realizoval do odovzdania stavby klientovi. Žalovaný síce ako subdodávateľ, ale v reále ako dodávateľ pracoval na každej tejto stavbe a to bez ohľadu na to, či zmluva o dielo bola uzatvorená priamo so žalovaným alebo so spoločnosťou Fertighaus. Cenové ponuky poskytli konatelia žalovaného, a to nielen pre RD, ktoré žalovaný realizoval v dodávke, ale aj pre RD, ktoré žalovaný realizoval v subdodávke, pričom on na základe týchto cenových ponúk uskutočňoval všetky práce tak aby sa zmestili do rozpočtu a dosiahol sa čo najpozitívnejší výsledok. Všetky úkony vo vzťahu ku všetkým stavbám, či už pri ktorých žalovaný vystupoval ako subdodávateľ, alebo dodávateľ sa uskutočňovali v sídle žalovaného. Konateľ žalovaného Ing. Kuzma podpisoval všetky dokumenty, nielen za spoločnosť žalovaného, ale aj za spoločnosť Fertighaus. Oni ako zamestnanci nemali dosah na účtovníctvo žalovaného, ale spoločnosť Fertighaus nemala žiadnych stavbyvedúcich, ani iný aparát, ani stavebné partie, mala len prenajatý priestor v Rakúsku, kde boli vystavené iba vzorové panely, ktoré vyrábala žalovaný.

17. Pokiaľ ide o RD Eliáš žalobca doplnil skutkové tvrdenia tak, že ako stavebný dozor bol poverený k organizácii prác a činností podľa uzatvorenej zmluvy o dielo s investorom, ktorá bola uzatvorená na cenu za dielo 173.504,79 Eur, keď predložil zmluvu o dielo uzatvorenú s investorom a spoločnosťou Fertighaus. Podľa tabuľky, ktorú pripojil k žalobe plánovaná marža bola odhadovaná na sumu 20.230,- Eur. Žalovaný evidoval vo svojich interných záznamoch súhrnne všetky náklady stavby bez rozdielu

ich fakturácie, či už na Fertighaus alebo priamo na žalovaného, a to v sume 150.180,99 Eur. Podľa tabuľky sledovanie nákladov RD Eliáš išlo o oficiálne náklady v čiastke 144.688,99 Eur a neoficiálne náklady v sume 5.492,- Eur. Príjmy za stavbu boli evidované vo výške 179.830,56 Eur, čo vyplýva z tabuľky sledovania fakturovaných splátok RD Eliáš. Cena RD bola uhrádzaná v zmysle zmluvy o dielo v 7 splátkach, a to podľa faktúr vystavených spoločnosťou Fertighaus investorovi. Splátka č. 7 bola uhradená v dvoch sumách, a to podľa dodatku č. 1, ktorý bol uzatvorený k zmluve o dielo a potvrdený aj mailom zo dňa 22.03.2011, ktorý zároveň potvrdzoval aj úhradu navyše čiastky v sume 3.509,33 Eur investorom v hotovosti pre žalovaného. Dosiahnutá marža na stavbe bola v sume 29.649,57 Eur, čo je rozdiel oproti plánovanej marži viac o 9.419,57 Eur. 10 % z tohto rozdielu predstavuje čiastku 941,96 Eur. Prihlášku na poistenie tejto stavby na poistnú sumu 173.505,- Eur podával priamo žalovaný potvrdenie o úhrade čiastky 3.509,33 Eur podľa druhého dodatku k zmluve o dielo potvrdil samotný žalovaný v maily zo dňa 22.03.2011 Ing. Branislav Kuzma riaditeľ predaja, marketingu ForDom, s.r.o., Zvolen.

18. K RD Csontos žalobca doplnil tvrdenia, že zmluva o dielo bola uzatvorená medzi investorom a spoločnosťou Fertighaus ohľadne tohto RD na pôvodnú sumu 194.762,- Eur, na ktorú sumu bola stavba aj poistená. Následne došlo na základe dohody a novej cenovej ponuky na stavbu rodinného domu, ktorá bola vypracovaná žalovaným, teda spoločnosťou ForDom k uzatvoreniu Dodatku č. 1, ktorým bola upravená cena za dielo na sumu 134.641,- Eur. Z takejto ceny diela žalovaný vychádzal aj v tabuľke, ktorú pripojil on k žalobe. Podľa interných záznamov žalovaného, celkové príjmy za realizáciu diela sú evidované v predmetnej tabuľke vo výške 134.242,80 Eur, čo napokon potvrdzuje aj ďalšia tabuľka žalovaného, a to sumárne sledovanie fakturovaných splátok. Z tejto tabuľky súčasne vyplýva, že cena za dielo bola rozdelená do 7 splátok, pričom 1.- 3. splátky boli uhradené naraz v sume 47.124,35 Eur bez DPH, s DPH v sume 56.549,22 Eur. Následne boli hradené splátky 4. a 5. pričom zvyšné splátky boli podľa poznámok žalovaného uhradené neoficiálne, teda neboli žalovaným zúčtované. Spoločnosť Fertighaus vyúčtovala splátky 1.-5. tromi faktúrami, čo korešponduje s tým, že ostatné platby boli neoficiálne a bez vystavenia faktúr, či už spoločnosťou Fertighaus alebo žalovaným však uhradené. Posledná úhrada je v sume 2.030,- Eur. Celkové náklady ako vyplýva z tabuľky pripojenej k žalobe boli na RD Csontos 108.694,53 Eur, pričom tabuľka sledovania nákladov eviduje len náklady v sume 106.326,53 Eur, ktoré má žalovaný rozdelené na oficiálne a neoficiálne náklady. Do tejto sumy sú započítané aj náklady výroby, kde bol žalovaný dodávateľom. Pri realizácii tohto rodinného domu bola plánovaná marža vo výške 11.330,- Eur. Dosiahnutý rozdiel medzi príjmami a celkovými nákladmi predstavoval dosiahnutú maržu v sume 14.218,27 Eur, keď 10 % z rozdielu dosiahnutej a plánovanej marže potom činí čiastku 1.421,83 Eur. K tomuto domu disponuje aj odovzdávacím protokolom zo dňa 12.12.2012, ktorého sa zúčastnil investor a on sám, čím preukazoval odovzdanie stavby investorovi.

19. K RD Mihel žalobca doplnil, že tiež zmluva o dielo na tento RD bola uzatvorená so spoločnosťou Fertighaus na zmluvnú cenu 172.115,- Eur, t.j. 206.538,- Eur s DPH na čo bola aj poistená táto stavba, pričom investor uhradil na základe faktúr plnú cenu. Faktúry boli vystavené spoločnosťou Fertighaus. Túto skutočnosť potvrdil investor aj v rámci mailovej komunikácie s konateľom žalovaného P. P. E. kde v kópii mailu je uvedený i on ako prijímateľ mailu. V maily je riešený ešte doplatok za príplatkové položky, pričom aj spolu s kompenzáciou od žalovaného, konateľom žalovaného bola prijatá suma 6.000,- Eur v hotovosti, čoho bol on osobne účastný. V tabuľke pripojenej k žalobe sú príjmy za realizáciu evidované v rovnakej výške čo sa odzrkadľuje aj v tabuľke sledovania vystavených faktúr pre RD Mihel. V tejto tabuľke sú zároveň poznámky k 1.-5. splátke, ktoré sa týkajú refakturácie na žalovaného, ktoré aj on predložil v rámci svojho účtovníctva a sú započítané vo výnosoch, ktoré žalovaný zdokladoval súdu. Čo sa týka nákladov evidovaných v tabuľke sledovanie nákladov RD Mihel na realizáciu rodinného domu, tieto zahŕňajú náklady na materiál 128.157,40 Eur pozostávajúce z oficiálnych a neoficiálnych nákladov a nákladov na položku výroba, ktorá predstavuje sumu 13.220,65 Eur. Celkovo sú náklady evidované vo výške 141.378,05 Eur, čo je rovnaká suma ako žalovaný evidoval v tabuľke pripojenej k žalobe. Plánovaná marža, ktorú si vytýčil žalovaný vo svojich interných záznamoch bola 11.500,- Eur, dosiahnutá marža bola 30.736,95 Eur, a to podľa tabuľky pripojenej k žalobe. 10 % z rozdielu medzi dosiahnutou a plánovanou maržou predstavuje 1.923,70 Eur.

20. K RD Matter žalobca doplnil, že stavba bola realizovaná na základe zmluvy o dielo a podľa cenovej ponuky, ktorá obsahovala cenu diela v sume 165.887,- Eur. Celkové príjmy v tabuľke pripojenej k žalobe činili 168.592,60 Eur, ktorá suma je premietnutá aj v internej tabuľke žalovaného sledovanie fakturovaných splátok, ktorú pripojil na dôkaz. Rozdiel medzi cenou za dielo a dosiahnutými príjmami je spôsobený doplatkom v sume 2.705,60 Eur, nakoľko na základe dodatočných nákladov vyúčtovaných v

mailly zo dňa 06.02.2012, ktorý on sám adresoval investorovi bola odpočítaná zľava udelená konateľom žalovaného ako reakcia na odpoveď investora zo dňa 02.03.2012. Žalobca maily pripojil. V tejto tabuľke sú zaznamenané jednak príjmy z vystavených faktúr spoločnosťou Fertighaus a to za 1.-5. splátku a jednak následné preúčtovanie výdavkov smerom k žalovanému, ktoré on následne účtoval ako príjmy a aj to súdu zdokladoval ako výnosy, tak ako je uvedené v tabuľke v celkovej sume 114.078,55 Eur. Tabuľka obsahuje ešte aj neoficiálne príjmy pri 6. a 7. splátke. Obsahuje aj údaj o nákladoch vo výške 148.629,07 Eur a to spoločne pre obidve spoločnosti bez ohľadu na to, ktorá spoločnosť si jednotlivé náklady viedla v účtovníctve. V tabuľke sledovanie nákladov RD Matter opätovne sú uvedené oficiálne a neoficiálne náklady, ktoré predstavujú spolu sumu 134.498,56 Eur a tiež náklady evidované pod položkou výroba v sume 14.130,51 Eur. Súčet týchto nákladov je 148.629,07 Eur, čo je zhodný údaj v tabuľke pripojenej k žalobe. Žalovaný tu počítal s plánovanou maržou vo výške 14.000,- Eur, dosiahnutá bola vo výške 19.963,53 Eur z rozdielu týchto súm 10 % predstavuje sumu 596,35 Eur.

21. K RD Kováčová žalobca doplnil skutkové tvrdenia tak, že žalovaný tu počítal s plánovanou maržou pri realizácii diela vo výške 15.627,- Eur tak ako to vyplýva z tabuľky pripojenej k žalobe. Cena za dielo podľa uzatvorenej zmluvy so spoločnosťou Fertighaus v tomto prípade predstavovala 114.178,05 Eur. Následne podľa dohody s investorom bola upravená dodatkom č. 1 kde sa znížila o sumu 2.471,- Eur, konkrétne na sumu 111.707,05 Eur. Celkové príjmy podľa tabuľky pripojenej k žalobe boli 111.193,21 Eur a sú následne premietnuté aj v tabuľke sledovania fakturovaných splátok RD Kováčová, ktorú pripojil na podporu svojho tvrdenia, kde všetky platby uskutočnené investorom sú riadne zaúčtované a od ceny za dielo podľa dodatku č. 1 je odpočítaná čiastka 513,85 Eur, čo predstavovalo konečnú sumu ceny 111.193,20 Eur. Suma 513,85 Eur predstavuje pokutu za omeškanie podľa dohody medzi P. P. E. a investorom, ktorá vyplýva z ich mailovej komunikácie, ktorú tiež pripojil. Náklady za realizáciu sú premietnuté v tabuľke sledovania nákladov v sume 94.559,56 Eur, opätovne rozdelené na oficiálne a neoficiálne náklady. Tabuľka, ktorú pripojil k žalobe obsahuje síce rozdielnú sumu ale len o 64,29 Eur. V prípade, že by sa počítalo s nákladmi v sume 94.559,56 Eur, rozdiel medzi dosiahnutou a plánovanou maržou by bol 1.006,65 Eur a 10 % z rozdielu by potom predstavoval čiastku 100,67 Eur. Ako vyplýva z mailovej komunikácie medzi investorom a P. P. E. všetky nedostatky realizácie diela ako aj omeškanie bolo riešené v rámci organizácie žalovaného a následne sa to účtovne doriešilo so spoločnosťou Fertighaus, čo však všetko riešili zamestnanci žalovaného.

22. Žalobca ku svojim tvrdeniam predložil listinné dôkazy (č.l. 223-342), ktoré v kópii boli žalovanému riadne doručené, pričom žalobca ich pripojil s podrobným popisom a rozpísaním, čo ktorý listinný dôkaz preukazuje ako prílohu vyjadrenia zo dňa 29.06.2018, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.07.2018.

23. Žalovaný v zastúpení konateľom P. P. E. na tieto tvrdenia žalobcu a na predložené listinné dôkazy zo strany žalobcu uviedol, že za spoločnosť ForDom bol za obdobie 12 rokov účastný viac ako 250-tich projektov. Nie je v jeho silách reagovať tak na internú komunikáciu spoločnosti nepodloženú účtovnými dokladmi. Pokiaľ ide o RD Kubiš a RD Ližbetin, ohľadne nákladových položiek pokiaľ ide o tabuľku spoločnosti ForDom táto preukázateľne vykazuje nesprávne údaje v troch položkách. Interné kalkulácie od počiatku v rámci vnútra spoločnosti žalovaného neboli vedené správne a ich verzii je určite niekoľko. Týka sa to aj tabuľky ohľadne nákladových položiek, ktorú žalobca pripojil na dôkaz ako interný doklad spoločnosti žalovaného k poslednému svojmu vyjadreniu vo veci. On túto tabuľku nepovažuje za relevantný dôkaz. Pokiaľ účtovná evidencia tvrdí o určitých nákladoch, pre žalovaného je smerodajná účtovná evidencia. Za žalovaného ďalej uviedol, že si je istý, že tabuľka nie je vedená správne, nezodpovedá skutočnosti pričom už ďalšie ohľadne tejto tabuľky ani neskúmal. Pokiaľ ide o výnosy, individuálny stav uzatvárania zmlúv s klientmi je proces zdĺhavý, trvá niekedy viac ako pol roka. V tomto procese sa vytvára niekoľko cenových ponúk. Robí sa tiež množstvo zmien a dodatkov. Ani výnosy sa nemôžu opierať o nejakú internú korešpondenciu mailovú, ale o údaje z účtovníctva. Pokiaľ ide o výnosy, v interných dokladoch je poznámka k nejakým hotovostným príjmom. Prehlásil, že on ako zástupca žalovaného v prípade RD Kubiš a RD Ližbetin žiadnu hotovosť neprijal a ani nikoho nenabádal k takýmto platbám. Aj by mohol špekulovať, že žalobca mal vyplatené odmeny v hotovosti, ktoré si nárokuje v plnej výške. Ak niekto tvrdí, že žalovaný prijal peniaze v hotovosti, čo nie je v účtovníctve, aj on za žalovaného môže tvrdiť, že niekomu bola vyplatená odmena v hotovosti. Pokiaľ ide o RD Kubiš a Ližbetin, ale to sa týka aj ostatných stavieb, jeho ako aj ostatných spoločníkov žalovaného zaujíma, ako sa žalobca dostal k predloženým listinným dôkazom k poslednému svojmu vyjadreniu. V listinných dôkazoch je mailová komunikácia obsahuje tiež zmluvy ako aj interné účtovné doklady, o ktorých on ako zástupca žalovaného nepreveroval pravosť, ale ak sú pravé, tak žalovaného zaujíma ako sa k nim žalobca dostal,

pretože použitie je v rozpore s pracovnou zmluvou. Pokiaľ ide o ostatných 5 RD spoločnosť Fertighaus po práve nebola a ani nemohla byť dcérskou spoločnosťou ForDom. Nespĺňa podmienky aby sa mohla takto označovať cez vlastnícke pomery. On sám je tretinovým spoločníkom spoločnosti ForDom a v spoločnosti Fertighaus mal 50 %-ný podiel ako fyzická osoba. Druhých 50 % vlastnil Pavol Zajac ako fyzická osoba, ktorý vo vzťahu k spoločnosti ForDom nebol. Je pravdou, že pri svojich rokovaníach za spoločnosť Fertighaus využíval dobré meno spoločnosti ForDom, ktoré táto spoločnosť mala na Slovensku. V tejto súvislosti sa mohlo v korešpondencii objaviť u spoločnosti Fertighaus, že je dcérskou spoločnosťou spoločnosti ForDom. Bez ohľadu na to, či spoločnosť Fertighaus bola alebo nebola dcérskou spoločnosťou ForDom, bola to samostatná spoločnosť s prideleným IČO-m, daňovým číslom, vlastným podvojným účtovníctvom, vlastným rozpočtom propagácie a s vlastnými subdodávateľmi, ktorí preukázateľne neboli súčasne aj subdodávateľmi žalovaného. V spoločnosti Fertighaus vznikali náklady a to nemalé v súvislosti s vedením účtovníctva, bankové náklady, boli tu subdodávateľia, ktorí dodávali výlučne pre spoločnosť Fertighaus. Spoločnosť Fertighaus mala výdavky na nájomné, platila poplatky príslušnej komore a za propagáciu. Je pravdou, že nemala žiadnych vlastných zamestnancov. Pokiaľ ide o týchto 5 stavieb, žalovaný tieto v subdodávke dodával až do konca, avšak niektoré práce v subdodávke najímal priamo Fertighaus, napríklad realizáciu spodnej stavby vo všetkých prípadoch, ako aj montáž hlavnej stavby, pokiaľ ide o montáž hlavnej stavby možnože nie u všetkých stavieb. Výnosy, ktoré skončili u spoločnosti Fertighaus v účtovníctve neskončili v plnej miere u spoločnosti ForDom. Pre neho je rozhodujúca účtovná evidencia.

24. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

25. Podľa § 118 ods. 2 Zákonníka práce, mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

26. Podľa § 119 ods. 2 Zákonníka práce, mzdové podmienky zamestnávateľ dohodne s príslušným odborovým orgánom v kolektívnej zmluve alebo so zamestnancom v pracovnej zmluve. Pre člena družstva, u ktorého je podľa stanov podmienkou členstva pracovný vzťah, možno mzdové podmienky upraviť aj uznesením členskej schôdze.

27. Podľa § 119 ods. 3 Zákonníka práce, v mzdových podmienkach zamestnávateľ dohodne najmä formy odmeňovania zamestnancov, sumu základnej zložky mzdy a ďalšie zložky plnení poskytovaných za prácu a podmienky ich poskytovania. Základnou zložkou mzdy je zložka poskytovaná podľa odpracovaného času alebo dosiahnutého výkonu.

28. Podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce, pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom, ak tento zákon neustanovuje inak. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

29. Podľa § 43 ods. 1 Zákonníka práce, v pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorými sú:

- a/ druh práce, na ktorý sa zamestnanec prijíma, a jeho stručná charakteristika,
- b/ miesto výkonu práce (obec, časť obce alebo inak určené miesto),
- c/ deň nástupu do práce,
- d/ mzdové podmienky, ak nie sú dohodnuté v kolektívnej zmluve.

30. Podľa § 252g ods. 1 Zákonníka práce (prechodné ustanovenie účinné od 1. septembra 2011), ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom

2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011a nárok, ktoré z nich vznikli sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal nárok na zaplatenie sumy 5.818,51 Eur s príslušenstvom z titulu nároku na odmenu nielen do základu nároku, čo bolo ustálené v konaní právoplatným medzitimným rozsudkom, ale aj čo do výšky nároku.

32. Z motivačného poriadku, z jeho časti 1/B jednoznačne vyplýva spôsob určenia výšky odmeny žalobcu. V tejto časti motivačného poriadku, ktorý sa týka projekt manažérov stavieb, ktorú prácu v posudzovanom období vykonával žalobca je uvedené: „Okrem pravidelnej mzdy majú zamestnanci spoločnosti na pozíciách projekt manažérov stavieb možnosť na získanie doplnkových odmien v nasledovnom rozsahu. V prípade, že projekt manažér dosiahne na akcii (stavbe) pozitívnejší výsledok, než bol plánovaný rozdiel medzi výnosmi a všetkými nákladmi, prináleží mu odmena vo výške 10 % z usparených nákladov“. Súčasne je tu uvedený i jednoznačný spôsob výpočtu tejto odmeny príkladom: „Príklad: Plánovaný rozdiel medzi nákladmi a výnosmi na konkrétnom projekte (stavbe) daný rozpočtom schváleným technickým riaditeľom bol 16.597,- Eur bez DPH. Skutočnosť po ukončení projektu je 20.000,- Eur bez DPH. Projekt manažérovi stavby je priznaná odmena vo výške 340,- Eur $((20.000 - 16.597) * 0,10)$ “.

33. Že žalobcovi nárok na odmenu vznikol vyplýva z medzitimného rozsudku prvoinštančného súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu.

34. Spôsob výpočtu odmeny medzi stranami v konaní nebol sporný. Žalobca výšku odmeny preukazoval tabuľkami (č.l. 28-30, 32-33), ktoré tvorili prílohu e-mailov žalovaného zo dňa 16.12.2012 a zo dňa 14.01.2014. Žalovaný v konaní nespochybnil ich pravosť. Tieto e-maily včítane tabuliek žalovaný zaslal žalobcovi ako i ostatným zamestnancom „ako zhodnotenie stavieb“ pre výpočet odmien. V e-maily zo dňa 16.12.2012 žalovaný dokonca uviedol „že žalobcovi odmena prislúcha“. Predmetný e-mail je odoslaný P. P. E., jedným z konateľov žalovaného (č.l. 27). Tento v ňom uviedol: „V prílohe Vám posielam vyhodnotenie ukončených stavieb v zmysle platného motivačného poriadku.“ „Verím, že hodnotenie bude pre Vás pozitívnym impulzom k dosiahnutiu zelených čísel. Pripomínam ešte len, hlavne Michalovi, že uzatvorením modrých stavieb najneskôr do 07.12.2012 môže jeho odmenu ešte zvýšiť.“ Súd tak na základe tohto dôkazu nemal potom žiadnu pochybnosť o výške odmeny žalobcu v zmysle tohto vyhodnotenia stavieb, ktoré uskutočnil samotný žalovaný a v zmysle ktorého žalobca nárok čo do výšky uplatnil v súdnom konaní. Vo vyhodnotení stavieb, ktoré uskutočnil žalovaný sú uvedené všetky „veličiny“ s ktorými počíta motivačný poriadok žalovaného pre výpočet výšky odmeny (názov stavby, cena diela včítane dodatkov, príjmy na cenu diela, náklady na dielo, dosiahnutá marža, plánovaná marža, rozdiel reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže, výpočet 10 % z rozdielu reálne dosiahnutej marže a plánovanej marže). Žalovaný tu zhodnocoval výsledky nielen dosiahnuté na stavbách RD Kubiš, RD Ližbetin, u ktorých stavieb mal uzatvorené ako dodávateľ s investormi zmluvy o dielo, ale aj komplexné výsledky dosiahnuté na ostatných RD (RD Csontos, RD Kováčová, RD Eliáš, RD Mihei, RD Matter). Jeho tvrdenie, že u ostatných RD bol len subdodávateľom a nie dodávateľom sa síce v konaní potvrdilo zmluvami o dielo uzatvorenými investormi so spoločnosťou Fertighaus, ako dodávateľom, ktorá skutočnosť napokon v konaní medzi stranami nebola ani sporná, ale uvedené nič nemení na závere súdu, že žalobcovi vznikol nárok na odmenu i v súvislosti s týmito ostatnými stavbami. Žalobca vykonával prácu projekt manažéra a plnil si svoje pracovné povinnosti aj na týchto stavbách a to od začiatku ich realizácie až do ukončenia stavieb. Svedčia o tom žalobcom v konaní predložené dôkazy. Napokon žalovaný tieto tvrdenia žalobcu nevyvracal žiadnymi inými tvrdeniami. Žalobca sa dokonca sám osobne zúčastnil odovzdania týchto stavieb investorovi, napríklad RD Csontos, o čom svedčí žalobcom predložený odovzdávajúci protokol zo dňa 12.12.2012. Spoločnosť žalovaného a spoločnosť Fertighaus sú personálne prepojené cez konateľa žalovaného P. P. E.. Tento ako sám potvrdil je 50 %-ným vlastníkom spoločnosti Fertighaus a jedným z dvoch konateľov tejto spoločnosti. Je tiež tretinovým vlastníkom spoločnosti žalovaného a jedným z konateľov žalovaného. V rozhodnom období bol jedným z dvoch konateľov žalovaného a jedným z dvoch spoločníkov žalovaného. Žalovaný vo svojich firemných e-mailoch v súvislosti s týmito ostatnými stavbami v „šablóne“ označoval spoločnosť Fertighaus za dcérsku spoločnosť spoločnosti ForDom, o čom svedčí napríklad rozpočtová cenová ponuka RD Csontos (č.l. 284-285). Rovnako žalovaný viedol všetku evidenciu týkajúcu sa aj týchto ostatných stavieb vo svojich interných záznamoch a nerozlišoval, kto bol hlavným dodávateľom stavby. Žalobca v konaní tiež o tom predložil dôkazy, na ktoré sa odvoláva a podrobne ich popisuje vo

svojom vyjadrení zo dňa 29.06.2018. Tieto dôkazy predložené súdu v podobe listín žalovaný v konaní nerozporoval, resp. nepoprel ich pravosť, len tvrdil, že pokiaľ žalobca nimi disponuje a predložil ich súdu porušil tým svoje povinnosti okrem iného vyplývajúce i z pracovnej zmluvy. Súd však tieto dôkazy riadnym spôsobom pripustil a vyhodnotil, a práve tieto dôkazy preukazujú tvrdenia žalobcu, že žalobca sa podieľal na realizácii stavieb ako projekt manažér a to aj ostatných stavieb, u ktorých ako dodávateľ vystupovala spoločnosť Fertighaus od počiatku, až do ich ukončenia, podieľal sa počas výstavby týchto stavieb na zadávaní a dohadovaní cenových ponúk na jednotlivé služby a materiály a v medziach uzatvorenej zmluvy o dielo, hoci bola uzatvorená so spoločnosťou Fertighaus, pri každej stavbe, ktorú dozoroval pracoval na zmenách v súvislosti s cenou stavieb alebo v súvislosti so stavebnými zmenami cez dodatky, ktoré pripravoval, organizoval stavebné práce, dbal nad dodržiavaním harmonogramu výstavby, komunikoval nepretržite so zákazníkmi, hľadal ďalších subdodávateľov. Žalovaný vo svojich interných záznamoch viedol tieto stavby tak, akoby bol ich dodávateľom. Je pochopiteľné, pokiaľ zmluvy o dielo u ostatných stavieb boli uzatvorené so spoločnosťou Fertighaus ako dodávateľom, že z hľadiska účtovníctva bola realizácia týchto stavieb vedená oddelene pre spoločnosť žalovaného a spoločnosť Fertighaus. Túto skutočnosť nespochybnil ani žalobca. Že u týchto stavieb však spoločnosť Fertighaus bola len „formálnym“ dodávateľom svedčia aj ďalšie dôkazy predložené žalobcom. Svedčí o tom napríklad i skutočnosť, že v súvislosti aj s týmito ostatnými stavbami to bol žalovaný sám, ktorý poisťoval stavby a podával vo vlastnom mene prihlášky poistenia týchto stavieb ako poistník, o čom žalobca tiež predložil dôkazy (RD Eliáš - č.l. 279, RD Csontos - č.l. 283, RD Mihel - č.l. 300, RD Kováčová - č.l. 331). Žalobca v konaní objasnil, že všetky dôkazy predložené v súdnom konaní mal k dispozícii ako materiál počas realizácie všetkých stavieb, a to ako zamestnanec žalovaného. Mal k nim prístup ako projekt manažér týchto všetkých stavieb. Uvedené platilo i ostatných zamestnancov žalovaného, ktorý vykonávali takú istú prácu. Nebol v žiadnom právnom vzťahu so spoločnosťou Fertighaus, všetky podklady mu odovzdával žalovaný ako zamestnávateľ pri realizácii všetkých stavieb od ktorých odvodzoval svoj nárok na odmenu. Sám konateľ žalovaného P. P. E. potvrdil, že spoločnosť Fertighaus nemala žiadnych zamestnancov, ktorí by mali u spoločnosti Fertighaus ako dodávateľa niektorých stavieb realizovať tieto pracovné činnosti. Žalobca v konaní predložil dôkazy týkajúce sa nielen stavieb, ktoré realizoval ako dodávateľ žalovaný, ale ktoré mal realizovať aj ako subdodávateľ, predložil zmluvy o dielo, dodatky k zmluvám o dielo, faktúry, ktorými bola fakturovaná cena diela, prehľady ich úhrad, ako aj tabuľky sledovania nákladov aj ohľadne ostatných stavieb, ktoré realizoval v subdodávke žalovaný. Pod ťarchou týchto dôkazov bez ohľadu na to, čo žalovaný ohľadne dodávok vedie v účtovníctve mal súd za to, že žalobca preukázal výšku odmeny tak ako ju uplatnil žalobou v sume 5.818,51 Eur a podrobne odôvodnil vo vyjadrení zo dňa 29.06.2018 s poukazaním konkrétne na jednotlivé dôkazy, ktoré v konaní doložil, z ktorých vyplývajú ním tvrdené skutočnosti. Žalovaný nevyvrátil tvrdenia žalobcu odvolávaním sa na svoje účtovníctvo, ktoré nepochybne má vedené správne. Toto však nezohľadňuje tie skutočnosti, ktoré uvádzal žalobca v konaní, že pracovné činnosti ako projekt manažér vykonával na všetkých stavbách od ktorých odvodzoval svoj nárok na odmenu od začiatku realizácie stavieb, až do ich ukončenia ako zamestnanec žalovaného, bez ohľadu na to, že u niektorých stavieb dodávateľom bola spoločnosť Fertighaus. Žalovaný napokon sám pred začatím súdneho konania vo vzťahu k žalobcovi, ako aj vo vzťahu k ostatným zamestnancom pri vyplácaní odmien a pri zhodnotení výsledkov na odmeny postupoval tak, ako to tvrdil žalobca a prehlásil, že žalobcovi, ako aj iným zamestnancom za rozhodné obdobie nárok na odmenu vznikol, pričom sám dokladal výšku tejto odmeny tak, akoby realizáciu všetkých stavieb uskutočňovala jedine spoločnosť žalovaného ako dodávateľ. Nič na tejto skutočnosti nemení, že zhodnotenie stavieb bolo ako príloha mailu zaslané len jedným v tom čase z dvoch konateľov žalovaného P. P. E.. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, ani zo Zákonníka práce, ani z Obchodného zákonníka, že by k tomuto úkonu sa vyžadovalo konanie obidvoch konateľov žalovaného v tom čase spoločne. Nešlo o písomný právny úkon, ani o zastupovanie spoločnosti žalovaného navonok, ale o vyhlásenie spoločnosti voči zamestnancom, teda i voči žalobcovi. Ak P. P. E. ako jeden z dvoch konateľov v tom čase prekročil právomoci, ide o vnútornú záležitosť spoločnosti žalovaného. Ako súd už vyhodnotil pri medzitýmnom rozsudku, nárok na odmenu totiž nie je podmienený ďalším rozhodnutím žalovaného o jej priznaní alebo nepriznaní, keďže vyplýva priamo z motivačného poriadku žalovaného ako interného predpisu žalovaného pre neho záväzného.

35. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd potom žalobcovi prisúdil nárok v žiadanej výške. Uvedené zodpovedá spravodlivému usporiadaniu sporného pracovnoprávneho vzťahu, keď žalovaný počas trvania pracovnoprávneho vzťahu sa správal k žalobcovi ohľadne vyúčtovania a hodnotenia stavieb tak, akoby bol ich dodávateľom u všetkých stavieb.

36. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. Zákonník práce osobitne neupravuje omeškanie pri nárokoch vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahoch. Preto pri týchto nárokoch podperne treba vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

38. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

41. Podľa § 10c tohto vládneho nariadenia, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

42. Podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia avšak v znení do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Žalobca v konaní uplatnil nárok na odmenu, ktorý bol sčasti splatný dňa 30.06.2012 a sčasti splatný dňa 31.12.2012 v zmysle motivačného poriadku. Za obdobie do 30.06.2012 boli splatné odmeny za RD Kováčová, Eliáš, Mihel, Matter a Kubiš spolu v sume 3.891,48 Eur, keď z tejto sumy odmien potom žalovaný sa dostal do omeškania s ich úhradou odo dňa 01.07.2012 a preto odo dňa 01.07.2012 z tejto sumy má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až do zaplatenia prisúdenej sumy. Odmena za RD Ližbetin a Csontos bola splatná ku dňu 31.12.2012, z tejto sumy, čo predstavuje čiastku 1.927,03 Eur je preto žalovaný v omeškaní odo dňa 01.01.2013 a jeho omeškanie trvá, preto žalobca z tejto sumy má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa 01.01.2013 až do úplného uhradenia. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, ku dňu 01.07.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 %, zvýšená o 8 %-ných bodov, bola 9 %, preto žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 3.891,48 Eur vo výške 9 % ročne. Ku dňu 01.01.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,75 %, zvýšená o 8 %-ných bodov bola 8,75 % ročne. Zo sumy 1.927,03 Eur preto žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne.

44. O nároku na trovy konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, t.j. vo výške 100 %.

45. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 1 CSP.

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).